

неизглаждано въ паметъ та, и съсь повтаряніе става обыкновенно.

3. Радѣніе за воля та.

Понеже отъ воля та или отъ щеніе то за-
выси избора' на добры тѣ или на лоши тѣ нѣща,
за туй прѣдъ сичко найнуждно е да са стараемъ
да управлямы добрѣ воля та за да може да избира
токо истинно добры-тѣ вещи, и да отбѣгва отъ
истинно злы тѣ.

Но, защото неможемъ лесно да познавамы кое
е добро и кое е зло, принудены сме да намѣримъ
водитеиь, който да ни казва, какъ да ги распо-
знавамы.

Пръвъ водитель за туй е благоразуміе то съсь
което можемъ да испытвамы, да ли е полезно или
вредително избираемо то; а вторій водитель е пра-
вда та, съсь която можемъ да испытвамы, дали е
то праведно или неправедно.

Истинж че разума' изслѣдува кое'е полезно и
кое бесполезно, за да стане обаче туй изслѣдува-
ніе добрѣ, прѣди сичко потребно е да имамы со-
вършенно познаніе за туй нѣщо, което ще избирамы;
ако ли непознавамы него пѣщо съвършенно, трѣба
да пытамы другы хора за него, и да са увѣдомимъ
отъ тѣхъ какво е и що е, да научимъ какво мнѣ-
ніе иматъ тіе за него, и тѣй като са извѣстимъ
полезно ли е или не, тогазы да рѣшавамы и ный.

Правда та пакъ испытва праведно то и не-
праведно то. Но за да направимъ и този испытъ
добрѣ, трѣба да узнавамы законы тѣ и обичяитѣ,